

Resolució de 10 de gener de 2017, d'estimació parcial de la Reclamació 252/2016

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona.

Informació reclamada: Informació diversa sobre determinades finques expropiades o en procés d'expropiació a l'àmbit dels Tres Turons de Barcelona i el preu just fixat, així com els recursos contenciosos administratius interposats contra la fixació d'aquest.

Resum: L'adreça d'una finca expropiada a una persona física és una dada de caràcter personal, ja que permet identificar a aquesta sense esforços desproporcionats. Tanmateix, la nova legislació de transparència permet a qualsevol ciutadà conèixer l'adreça de les finques expropiades a persones físiques, encara que amb això es pugui arribar a conèixer la identitat d'aquestes i el preu just expropiatori que hagin obtingut. La ciutadania ha de poder conèixer el preu just que l'Administració ha pagat per una finca concreta, de la qual conegui l'adreça, sense que el fet eventual que l'anterior propietari fos una persona física pugui impedir-ho. El preu d'adquisició d'immobles abonat amb diner dels contribuents ha de ser públic, amb independència del títol jurídic en virtut del qual s'hagi produït la transmissió (compra-venda o expropiació) o del fet que l'anterior titular fos una persona física o jurídica. Aquest evident interès públic en el seguiment del destí que reben els fons públics pot arribar fins i tot a justificar que, a més de l'adreça, es faciliti directament el nom de la persona física expropiada i l'import obtingut en concepte de preu just quan, p. ex., aquest sigui anormalment alt i hagi estat satisfet de comú acord amb l'Administració, sense passar pel JEC, i sigui necessari conèixer la identitat per controlar que no s'ha utilitzat la via de l'expropiació forçosa per beneficiar indegudament a familiars, amics, donants de partits, etc. Cal lliurar a la persona reclamant el recurs contenciós administratiu i la corresponent demanda interposats per l'Ajuntament contra un acord del JEC, ja que es tracta de documents que no són objecte de propietat intel·lectual i que, en aquest cas, no es veuen afectats pel límit del principi d'igualtat de les parts en el procés judicial.

Paraules clau: Ajuntament. Urbanisme. Expropiació forçosa. Preu just. Dades personals. Propietat intel·lectual. Igualtat de les parts en els processos judicials.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 27 de setembre de 2016 té entrada a la GAIP la Reclamació 252/2016, presentada per un ciutadà contra la manca de resolució per part de l'Ajuntament de Barcelona del recurs de reposició interposat contra l'estimació parcial de la sol·licitud d'accés a informació que s'indica a l'antecedent següent.
2. El 16 de juny de 2016, la persona reclamant sol·licita la informació següent a l'Ajuntament de Barcelona (registre d'entrada núm. 2016-0322651-1):

"Sol·licito:

Que, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern [LTAIPBG], em sigui lliurada informació de tots els terrenys expropiats o en

procés d'expropiació fins a data d'avui, com a conseqüència de la Modificació del Pla General Metropolità a l'àmbit dels Tres Turons, al terme municipal de Barcelona.

Aquesta relació haurà d'adjuntar com a mínim les següents dades:

1. Identificació de les finques expropiades o en procés d'expropiació
2. Qualificació i clau urbanística de cadascuna d'elles
3. Metres quadrats expropiats o a expropiar segons el cas (per finca)
4. Si hi ha cap tipus d'edificació a la finca (metres quadrats d'edificació expropiada)
5. Valoració del full d'apreuament municipal (per finca)
6. Proves presentades en cas de presentar al·legacions a la valoració del full d'apreuament municipal (per finca)
7. Valoració en euros feta pel Jurat d'Expropiació de Catalunya (per finca)
8. Recursos contenciosos administratius presentats (número de recursos, identificació de la finca i documents dels recursos)
9. Imports satisfets per cadascuna de les finques expropiades.

D'altra banda sol·licito que aquesta informació em sigui avançada per correu electrònic a [indicació de l'adreça de correu electrònic de la persona reclamant], sens perjudici de rebre la Resolució per correu certificat. També demano que la comunicació de data de recepció per l'òrgan competent i termini màxim per resoldre em sigui comunicat, en el termini legalment establert, únicament per correu electrònic. El format de la documentació haurà de ser preferiblement en PDF".

3. El 14 de juliol de 2016, l'Ajuntament de Barcelona comunica a la persona reclamant que, un cop revisada la sol·licitud, s'ha determinat que qui disposa de la informació demanada no és l'Ajuntament, sinó la societat municipal Barcelona Gestió Urbanística, SA [BAGURSA], a la qual s'ha derivat aquella. També se li informa que la sol·licitud ha tingut entrada en el registre de BAGURSA el 14 de juliol de 2016, que la data màxima de resolució és el 14 d'agost de 2016, que la responsable de la tramitació de la sol·licitud és BAGURSA i que l'òrgan competent per resoldre és el gerent d'Ecologia Urbana de l'Ajuntament.
4. El 3 d'agost de 2016, l'Ajuntament de Barcelona dicta resolució d'estimació parcial de la sol·licitud d'accés formulada (núm. de registre 1094). Estima l'accés a la informació demanada en els punts 2, 3, 4, 5, 7, 9 i part del 8 de la sol·licitud, i condiona l'accés a la informació relativa al punt 1 a que el reclamant aporti informació i justificació sobre la finalitat de l'accés als efectes de ponderar l'interès públic en la divulgació de les dades relatives a la identificació (l'adreça) de les finques.

A la resolució s'adjunta, com a motivació, l'informe emès per BAGURSA el 19 de juliol de 2016. En aquest informe es justifica la denegació de la informació sobre la identificació de les finques per tal de protegir les dades personals dels seus titulars, atès que “a través de les adreces resulta possible localitzar en el Registre de la Propietat la identificació personal dels antics propietaris d'aquestes finques”, “o bé a través del número d'expedient per una recerca a Google es pot enllaçar amb els anuncis publicats als diaris oficials on consten també els noms i els cognoms dels expropiats”, i que “malgrat que les dades d'identificació personal no consten entre les especialment protegides per l'article 23 de la Llei de la Transparència, sí que recau en l'àmbit de les altres dades personals protegides en els termes establerts a l'article 24 de la Llei de la Transparència, en relació amb l'article 11 de la Llei Orgànica de Protecció de Dades”. Segons l'informe, “en aquest cas les dades protegides serien les d'identificació personal dels titulars expropiats en connexió amb els imports cobrats per cadascun d'ells”. Aquest mateix argument de la protecció de dades personals és el que justifica, segons l'informe, que no es doni accés a la informació demanada al punt 6 i a part del punt 8 de la sol·licitud, ja que revelaria la identificació personal dels expropiats. Sí s'estima, tanmateix, informar sobre el nombre (quantitat) de recursos que s'han presentat per a cada expedient.

L'informe afegeix que, d'acord amb l'article 24.2.b LTAIPBG, es podria arribar a estudiar la possibilitat de donar accés a la informació sobre les adreces de les finques (punt 1 de la sol·licitud) en el cas que el sol·licitant aportés “informació i justificació sobre la finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i ofer[is] garanties del bon ús de la informació”, “en el sentit d'evitar i eliminar qualsevol risc d'obtenir a través de les [adreces] les dades d'identificació personal dels antics expropiats i de l'import percebut per cadascun d'ells sense el seu consentiment”.

Finalment, l'informe assenyala que, “en cas de no justificar aquesta finalitat, la sol·licitud requeriria donar audiència prèvia a tots i cadascun dels antics titulars, la qual cosa suposaria una alteració del bon funcionament dels serveis públics, atès que comportaria una tasca complexa que seria determinant de la inadmissió de la sol·licitud en els termes de l'article 29.1.b [LTAIPBG]”.

5. El 5 d'agost de 2016, la persona reclamant interposa recurs de reposició contra aquesta resolució d'estimació parcial, en què demana que, pel que fa al punt 1 de la seva sol·licitud, li sigui facilitada almenys, enlloc de l'adreça, la indicació del barri i districte al qual pertany cada finca. En relació amb els punts 6 i 8 de la seva sol·licitud, demana que li sigui facilitada la informació, prèvia ocultació de les “dades que siguin imprescindibles per garantir la no identificació dels antics propietaris”. Afegeix que “en cas que el número de expedients sigui molt elevat, i que aquesta petició suposés una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, degudament motivat, seria suficient amb rebre els darrers 10 expedients de cada punt [dels punts 6 i 8 de la sol·licitud] on el resultat final sempre hagi estat estimatori de les pretensions dels titulars dels solars”.

6. En no rebre resposta al recurs de reposició esmentat en el termini d'un mes establert per la llei, el 22 de setembre de 2016 la persona reclamant presenta la seva reclamació, que té entrada a la GAIP, com s'ha dit, el 27 de setembre. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació que ofereix la GAIP.
7. El Ple de la GAIP admet a tràmit la reclamació el 28 de setembre de 2016 i així ho comunica a la persona reclamant el 30 de setembre.
8. El mateix 30 de setembre de 2016, en resposta a aquesta comunicació, la persona reclamant adreça un escrit a la GAIP en què al·lega que no troba justificada l'anonimització de dades de la informació sol·licitada, a la vista de la pràctica de l'Ajuntament de Barcelona –de la qual hauria tingut coneixement amb posterioritat a la seva interposició del recurs de reposició, en què admetia rebre les dades anonimitzades– de publicar periòdicament els acords de la Comissió de Govern de l'Ajuntament, on es fa pública la connexió entre expropiats i imports acordats en concepte de preu just que la resolució impugnada tractava d'evitar al estimar només parcialment la seva sol·licitud. Dóna l'enllaç al web de l'Ajuntament on es publiquen els acords de la seva Comissió de Govern i adjunta, a tall d'exemple, el document que recull els acords adoptats per la Comissió de Govern en la sessió celebrada el 28 de març de 2012, i on consten el nom de persones físiques expropiades i l'import que haurien obtingut en concepte de preu just de l'expropiació.
9. L'11 d'octubre de 2016, la GAIP comunica la presentació de la reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada.
10. El 19 d'octubre de 2016, l'Ajuntament de Barcelona sol·licita a la GAIP una ampliació en cinc dies del termini atorgat per a l'emissió de l'informe, ampliació que és concedida a l'empara de l'article 49.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), aplicable per raons temporals a aquest procediment.
11. El 28 d'octubre de 2016, l'Ajuntament de Barcelona trasllada a la GAIP l'expedient de la sol·licitud i un escrit on manifesta que, amb posterioritat a la presentació de la reclamació, però abans que aquesta li fos comunicada a l'Ajuntament, aquest ha estimat el recurs de reposició interposat prèviament per la persona reclamant. Per aquest motiu, es considera que "la sol·licitud d'accés a la informació ha estat acceptada i satisfeta en els termes interessats", de manera que "entenem que s'ha produït una pèrdua sobrevinguda d'objecte de la reclamació", raó per la qual l'Ajuntament sol·licita "l'arxiu de la reclamació".

S'adjunta a l'escrit un informe de BAGURSA de 17 d'octubre de 2016 sobre la reclamació que serveix de motivació del posicionament de l'Ajuntament i on, a banda de reiterar-se les raons que van fonamentar l'estimació parcial de la sol·licitud inicial, s'exposen els motius pels quals s'han acceptat les al·legacions formulades per la persona reclamant en el seu recurs de reposició i s'ha estimat facilitar-li la informació més acotada que demana en aquest, que no revelaria la identitat dels

titulars de les finques ni requeriria una tasca d'excessiva complexitat en haver-se interposat un únic recurs contenciós administratiu.

En aquest informe també s'explica que el 19 de setembre de 2016 es va enviar a la persona reclamant, per correu postal, tant la informació que havia estat estimada inicialment, com la sol·licitada al recurs de reposició (malgrat que aquest no hauria estat encara resolt en aquell moment i es trobava en fase de notificació al emetre's l'informe), i que tota aquesta informació hauria estat rebuda per la persona reclamant el 27 de setembre.

Finalment, s'objecta a l'al·legació presentada per la persona reclamant el 30 de setembre (antecedent 8) que "BAGURSA no decideix quins continguts s'han de penjar a la pàgina web de l'Ajuntament de Barcelona".

12. El 31 d'octubre de 2016, la GAIP tramet a la persona reclamant la documentació indicada a l'antecedent anterior i li demana que li comuniqui si aquesta dóna resposta a la sol·licitud formulada.
13. El mateix 31 d'octubre, la persona reclamant contesta mitjançant un escrit en què afirma, entre altres consideracions, que la informació lliurada no dóna resposta a la seva sol·licitud, ja que "[no] he rebut les dades dels punts 6 i 8 de la meva sol·licitud" i "cal interpretar que demano tot el que vaig demanar a la sol·licitud inicial incloses les dades demanades al punt 1 i que les dades siguin entregades sense anonimitzar". Considera que no rebre les dades de l'adreça de les finques sí "suposa una disminució de la qualitat de la informació subministrada", i que "les dades d'adreça es refereixen a les dels solars expropiats, i no a les dels domicilis actuals dels expropiats". Finalment, qüestiona que s'invoqui en alguns moments la causa d'inadmissió de l'article 29.1.b LTAIPBG quan el nombre de titulars de finques als quals calia donar trasllat eren només quatre.
14. El 2 de novembre de 2016, la persona reclamant adreça a la GAIP un escrit "d'aclariment" del seu escrit de 31 d'octubre, en què assenyala que "les dades que vull sense anonimitzar són les d'identificació de les finques, pel que puc admetre perfectament l'anonimització de les dades personals dels titulars, doncs no són del meu interès". En un nou escrit de 3 de novembre, emès a petició de la GAIP per tal de precisar l'objecte de la reclamació, afirma que vol obtenir "tot el demanat a la meva sol·licitud inicial", "amb les dades personals dels expropiats anonimitzades", però "amb les dades d'identificació de les finques (adreça i núm. d'expedient de cada finca)". En aquest escrit demana també l'acord del Jurat d'Expropiació de Catalunya sobre un dels expedients que va donar lloc al requeriment previ al recurs contenciós administratiu que li lliura l'Ajuntament, anonimitzat, com a conseqüència del seu recurs de reposició: "Ja que l'ajuntament em va fer arribar el requeriment previ al recurs contenciós (document que no havia demanat expressament), per a la seva correcta interpretació també aniria bé rebre la decisió del jurat que va motivar aquest requeriment".
15. El 7 de novembre de 2016, la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) l'informe previst a l'article 42.8 LTAIPBG. La petició d'aquest informe comporta que s'acordi

l'ampliació en quinze dies del termini legalment previst per resoldre la reclamació, a l'empara de l'article 42.9 LTAIPBG, ampliació que la GAIP comunica a les parts el 8 de novembre.

16. El 24 de novembre de 2016, l'APDCAT tramet a la GAIP el seu informe (ref. IAI 34/2016), que conté la conclusió següent:

“L'accés a la informació personal relacionada amb els expedients d'expropiació per a la determinació de just preu de les finques afectades per l'expropiació en execució de la Modificació del Pla General Metropolità en l'àmbit del Tres Turons, no es considera estrictament necessari per assolir la finalitat de transparència en els termes plantejats en aquest supòsit, raó per la qual cal fer prevaldre el dret a la protecció de dades de les persones afectades”.

17. El 25 de novembre de 2016, la GAIP tramet l'informe de l'APDCAT a la persona reclamant, que el dia 28 de novembre manifesta la seva discrepància amb aquest en considerar “que no respecta els articles 20 ni 25 de la Llei 19/2014” i que “tampoc ha tingut en compte l'article 11.2.b de la Llei orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal”. El dia 30 de novembre, la persona reclamant afegeix en un nou escrit que té entès que algunes de les finques expropiades són propietat de persones jurídiques, raó per la qual no seria aplicable el límit de la protecció de les dades personals. Finalment, el 2 de desembre informa en un darrer escrit que té la condició de persona interessada com a hereva del titular ja difunt d'una de les finques sotmeses a expropiació en l'esmentat àmbit dels Tres Turons (indica la concreta finca de què es tracta dins la relació que li ha facilitat l'Ajuntament) i que el que vol amb la sol·licitud d'informació és “estar informat dels diferents criteris que s'han seguit a les valoracions i veure perquè es produeixen les diferències entre els preus satisfets”. També manifesta que “tot i que no forma part de la meva motivació i no tinc interès en conèixer la identitat dels expropiats, discrepo del criteri que tracta d'imposar l'APDCAT, doncs penso que en temes urbanístics pot ser tan important o més saber no tan sols el que i el com, sinó a qui s'han donat els diners públics, per verificar que no hi hagi cap interès al darrera, doncs potser és un dels motius pels que s'han creat lleis com la de transparència”.

18. El 23 de desembre de 2016, la GAIP acorda l'ampliació en un mes del termini de resolució de la reclamació, a l'empara de l'article 42.6 LRJPAC, i així ho notifica a les parts.

19. El 3 de gener de 2017, BAGURSA confirma, a petició de la GAIP, que el titular d'una de les finques expropiades sobre les quals es demana informació és una persona jurídica, que en un altre cas (el que ha donat lloc al requeriment previ per part de l'Ajuntament) el titular és desconegut (raó per la qual les actuacions s'han dut a terme amb el Ministeri fiscal) i que no s'ha lliurat informació sobre les proves (punt 6 de la sol·licitud) perquè no se n'han presentat. Així mateix, informa que el requeriment previ al recurs contenciós administratiu va ser desestimat per Acord del Jurat d'Expropiació de Catalunya de 18 de setembre de 2015, i que l'Ajuntament va interposar amb posterioritat recurs contenciós administratiu, recurs que encara està pendent de sentència i que no

s'ha lliurat a la persona reclamant perquè no està en poder de BAGURSA, sinó del servei jurídic de l'Ajuntament encarregat dels litigis municipals.

Fonaments jurídics

1. Informació sol·licitada i objecte de la reclamació

Com es desprèn dels antecedents, la persona reclamant demana a l'Ajuntament de Barcelona que li lliuri un seguit d'informació relacionada amb el preu just satisfet per les expropiacions de finques dutes a terme o en curs de realització com a conseqüència de la Modificació del Pla General Metropolità a l'àmbit dels Tres Turons, al terme municipal de Barcelona. No és fins al final de la tramitació d'aquesta reclamació, amb posterioritat, per tant, a la resolució de la sol·licitud d'accés i del subsegüent recurs de reposició, i a l'emissió de l'informe demanat a l'APDCAT, que la persona reclamant expressa la motivació que la porta a sol·licitar la informació i la finalitat perseguida amb la petició i la reclamació davant la GAIP: té la condició de persona interessada en un procediment expropiatori en curs en l'esmentat àmbit dels Tres Turons i el que vol és "estar informat dels diferents criteris que s'han seguit a les valoracions i veure perquè es produeixen les diferències entre els preus satisfets" (antecedent 17).

La major part de la informació sol·licitada ja li ha estat lliurada per l'Ajuntament, al estimar parcialment la sol·licitud inicial i estimar íntegrament el recurs de reposició posterior. Concretament, li ha tramès un quadre resum on consten el districte i barri de les vuit finques fins el moment afectades i, en relació amb cadascuna d'elles, llur qualificació i clau urbanística, metres quadrats, metres quadrats de superfície construïda eventualment existent, valoració feta per l'Administració expropiant, valoració posterior feta pel Jurat d'Expropiació de Catalunya (JEC) i import finalment satisfet en concepte de preu just. Aquesta informació es correspondria amb els punts 2, 3, 4, 5, 7 i 9 de la sol·licitud. Pel que fa als punts 6 i 8 de la sol·licitud, com a conseqüència del recurs de reposició se li lliura, anonimitzat, l'escrit de requeriment previ al recurs contenciós administratiu presentat per l'Ajuntament de Barcelona (a l'empara de l'article 44.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa –LJCA–) contra un dels acords de valoració del preu just del JEC. Dels informes elaborats per BAGURSA durant la tramitació del recurs de reposició i aquesta reclamació (antecedent 11) i de l'aclariment emès per aquesta entitat a instància de la GAIP (antecedent 19) es desprèn que no s'han presentat les proves demanades al punt 6 de la sol·licitud, raó per la qual no s'ha lliurat cap informació al respecte. Consta també que l'esmentat requeriment previ al recurs contenciós administratiu va ser desestimat pel JEC, i que l'Ajuntament va interposar amb posterioritat recurs contenciós administratiu, recurs que encara està pendent de sentència i que no s'ha lliurat a la persona reclamant perquè no està en poder de BAGURSA, sinó del servei contenciós de l'Ajuntament. No s'ha presentat cap altre recurs contenciós administratiu.

L'objecte de controvèrsia, per tant, se circumscriu sobretot al punt 1 de la sol·licitud d'informació: mentre la persona reclamant vol que se li facilitin les dades concretes d'identificació de les finques (l'adreça i el número d'expedient de cada finca), l'Ajuntament s'hi oposa, ja que amb aquestes dades seria fàcil

conèixer la identitat dels seus anteriors titulars i considera que el dret a la protecció de les dades personals impedeix informar sobre el preu just obtingut pels subjectes expropiats. L'Ajuntament només accedeix a indicar el barri i el districte al qual pertany cada finca, tal com demana la persona reclamant al seu recurs de reposició.

Cal també decidir si l'Ajuntament, per tal de donar resposta al punt 8 de la sol·licitud, ha de lliurar el recurs contenciós administratiu interposat amb posterioritat a la desestimació del requeriment previ per part del JEC.

Abans d'entrar a examinar aquestes qüestions convé pronunciar-se sobre l'arxivament de la reclamació que demana l'Ajuntament en el seu escrit de 28 d'octubre de 2016 (antecedent 11), al considerar que, amb l'estimació íntegra del recurs de reposició, on la persona reclamant es conformava amb la informació sobre el barri i el districte de cada finca, "la sol·licitud d'accés a la informació ha estat acceptada i satisfeta en els termes interessats", de manera que s'hauria produït "una pèrdua sobrevinguda d'objecte de la reclamació".

Certament, a l'escrit presentat el 30 de setembre durant la tramitació de la reclamació (antecedent 8), la persona reclamant rectifica el criteri mantingut al interposar el recurs de reposició i torna a exigir que se li faciliti l'adreça de les finques i no només el barri i el districte al qual pertanyen. Amb això, va contra els seus propis actes i reobre una qüestió que ja semblava resolta. Tanmateix, cal tenir en compte que, quan rectifica i torna a demanar la informació inicial (renunciant d'aquesta manera al desistiment parcial que de fet suposava el seu recurs de reposició), l'Ajuntament encara no li havia notificat la resolució del seu recurs de reposició, recurs que és resolt de forma extemporània i no pas en el termini legalment establert. D'altra banda, l'arxivament per aquest motiu de la reclamació no donaria satisfacció material a la pretensió de la persona reclamant i no impediria que aquesta, per sí mateixa o a través d'una altra persona, tornés a demanar a l'Ajuntament la informació que és objecte de controvèrsia i a reclamar davant aquesta Comissió en cas que se li tornés a denegar. Resulta, per tant, necessari i convenient entrar en el fons de l'assumpte per tal de donar satisfacció material a la pretensió de la persona reclamant i evitar ulteriors peticions d'informació a aquesta i a la pròpia Administració. A això cal afegir que l'Ajuntament no dóna tampoc plena satisfacció al propi recurs de reposició quan, en relació amb el punt 8 de la sol·licitud, es limita a lliurar el requeriment previ davant el JEC i no el recurs contenciós administratiu interposat amb posterioritat.

2. La protecció de dades personals com a límit a l'accés a la informació sobre el preu just obtingut pels subjectes expropiats

L'Ajuntament, com s'ha vist, fonamenta en el límit del dret fonamental a la protecció de dades personals (article 24 LTAIPBG) la seva negativa a facilitar les dades que permetin la identificació concreta de les finques expropiades, com serien l'adreça de la finca o el número d'expedient respectiu. Certament, encara que no es faciliti la identitat dels antics titulars de les finques (que la persona reclamant en cap

moment ha volgut obtenir i diu no necessitar), el lliurament de l'adreça de la finca o del número d'expedient de l'expropiació permet obtenir la identificació d'aquests antics titulars sense esforços desproporcionats (a través de la consulta del registre de la propietat o dels diaris oficials on s'han publicat els anuncis de les fases prèvies del procediment expropiatori, on consten els noms i els cognoms dels expropiats), de manera que ambdues dades (adreça i número d'expedient), en la mesura que es refereixin a finques de titularitat de persones físiques, són dades de caràcter personal protegides per la normativa de protecció de dades (article 3.a de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal –LOPD– i articles 2.2 i 5.1.o del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD –RLOPD–) i la pròpia legislació de transparència (article 24 LTAIPBG).

Tanmateix, s'ha d'assenyalar, d'entrada, que aquest límit només és aplicable respecte de les finques que siguin de titularitat de persones físiques, no respecte les que pertanyin a persones jurídiques, com es desprèn del que s'acaba de dir i afirma correctament la persona reclamant (antecedent 17). Els articles 3.a LOPD i 2.2 RLOPD deixen ben clar que la normativa de protecció de dades qualifica com a dades personals i tutela només les dades de persones físiques, no les relatives a persones jurídiques. A requeriment d'aquesta Comissió, BAGURSA ha confirmat que una de les finques expropiades és de titularitat d'una persona jurídica (antecedent 19). En no concórrer altres límits que justifiquin restringir l'accés, cal per tant que l'Ajuntament faciliti la informació sol·licitada sobre l'adreça i el número d'expedient de la finca en qüestió.

A la mateixa conclusió s'ha d'arribar en relació amb una altra finca que, segons el mateix escrit d'aclariment de BAGURSA, és de titularitat desconeguda. En no constar cap concreta persona física com a titular, no hi ha risc d'afectació de cap dada personal pel fet que s'informi sobre l'adreça de la finca i el número d'expedient expropiatori. En el cas que, en un futur, aparegui una persona física legitimada per obtenir el preu just consignat en la caixa de dipòsits, la seva identitat no es veurà revelada pel fet d'haver lliurat la informació sol·licitada per la persona reclamant, ja que no haurà constat al registre de la propietat ni als tràmits previs, públics, del procediment expropiatori.

Però aquesta Comissió considera que la nova legislació de transparència també permet a qualsevol ciutadà conèixer l'adreça de les finques expropiades a persones físiques, encara que amb això es pugui arribar a conèixer la identitat d'aquestes i el preu just expropiatori que hagin obtingut. La dada sobre el preu just obtingut per una persona física identificada o identificable sense esforços desproporcionats és una dada personal purament econòmica que no es troba especialment protegida i que, per tant, no mereix la protecció reforçada que confereixen a aquest últim tipus de dades els articles 23 LTAIPBG i 7 LOPD. Constitueix una dada personal ordinària l'accés a la qual queda sotmès al judici ponderatiu previst per l'article 24.2 LTAIPBG. Segons aquest precepte, si la informació a la qual es vol tenir accés "conté dades personals no incloses a l'article 23 [LTAIPBG], es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades". Doncs bé,

aquesta Comissió considera que hi ha raons d'interès públic favorables a la transparència que pesen més, en el judici ponderatiu, que el dret a la protecció de dades de les persones expropiades.

Conèixer l'adreça de la finca per la qual l'Administració ha pagat un determinat preu just permet comprovar i controlar que la finca reuneixi efectivament les condicions físiques i jurídiques que han estat determinants de la fixació d'aquell preu just, com la superfície de la finca, l'existència o no de construccions, l'estat i la superfície d'aquestes o la qualificació i la clau del sòl en què s'ubica la finca. D'altra banda, negar que es pugui demanar simultàniament –com fa la persona reclamant a la seva sol·licitud– el preu just abonat per l'expropiació d'una finca i l'adreça d'aquesta, amb l'argument de la protecció de les dades personals dels seus titulars, hauria de portar, per coherència, a impedir que es pugui conèixer el preu just de finques concretes, de les quals es conegui l'adreça, una circumstància que es donarà amb molta freqüència, tenint en compte que els articles 20 i 21 de la Llei de 16 de desembre de 1954 d'expropiació forçosa –LEF– obliguen a fer pública aquesta adreça (juntament amb les pròpies dades nominatives dels titulars dels béns i drets que es pretén expropiar) en la fase inicial del procediment expropiatori en què es publica l'acord de necessitat d'ocupació. I aquest resultat seria totalment incompatible amb les exigències mínimes de transparència i seguiment de les grans quantitats de diner públic destinades a l'abonament de preus justos expropiatoris. La ciutadania ha de poder conèixer el preu just que l'Administració ha pagat per una finca concreta, de la qual conegui l'adreça, sense que el fet eventual que l'anterior propietari fos una persona física pugui impedir-ho. El preu d'adquisició d'immobles abonat amb diner dels contribuents ha de ser públic, amb independència del títol jurídic en virtut del qual s'hagi produït la transmissió (compra-venda o expropiació) o del fet que l'anterior titular fos una persona física o jurídica.

Aquest evident interès públic en el seguiment del destí que reben els fons públics pot arribar fins i tot a justificar que, a més de l'adreça, es faciliti directament el nom de la persona física expropiada i l'import obtingut en concepte de preu just quan, p. ex., aquest sigui anormalment alt i hagi estat satisfet de comú acord amb l'Administració, sense passar pel JEC, i sigui necessari conèixer la identitat per controlar que no s'ha utilitzat la via de l'expropiació forçosa per beneficiar indegudament a familiars, amics, donants de partits, etc. No sembla ser aquest el cas de les expropiacions a què es refereix aquesta reclamació, on no es demana accés a la identitat dels titulars de les finques expropiades ni s'aporta cap element que justifiqui facilitar-la.

Aquestes raons d'interès públic favorables a la divulgació de les adreces de les finques expropiades o en procés d'expropiació pesen més que el risc de perjudici per al dret a la protecció de dades personals inherent a aquella divulgació. D'entrada, el perjudici per a aquest dret és només hipotètic, no efectiu, ja que, com s'ha dit, la persona reclamant no demana la identitat dels titulars i perquè hi tingui accés cal que demani i pagui almenys una nota simple al registre de la propietat (de manera presencial o a través dels mitjans telemàtics existents), o que cerqui els anuncis de les fases prèvies del procediment expropiatori publicats al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona. La persona reclamant, com s'ha vist, manifesta expressament que “no forma part de la meva motivació i no tinc interès en conèixer la

identitat dels expropiats”, i que el que pretén amb la sol·licitud d'accés, com a interessat en un procediment expropiatori en curs en aquest mateix àmbit dels Tres Turons, és conèixer els criteris emprats a les valoracions, segurament per poder defensar millor els seus interessos legítims en el marc del procediment que l'afecta i obtenir el preu just més elevat possible. És, per tant, improbable, que el lliurament de la informació sol·licitada acabi comportant la identificació efectiva dels titulars de les finques.

Però és que, encara que aquesta identificació tingués lloc, el perjudici que això pogués representar, eventualment, per als seus titulars, seria de poca entitat, d'una entitat en tot cas menor que el perjudici que s'ocasionaria, amb l'ocultació de l'adreça, a la transparència de l'exercici de la potestat expropiatòria i al dret d'accés dels interessats en expropiacions similars i de la ciutadania en general. Cal tenir en compte que tant les dades de l'adreça de la finca, com les de la seva titularitat, ja són públiques, en constar al registre de la propietat, i que l'únic que afegeix la divulgació del preu just obtingut és informació sobre l'import econòmic percebut en substitució de la finca que ja (era públic que) es tenia i que qualsevol persona podria conèixer i quantificar aplicant els criteris de valoració de les expropiacions urbanístiques que corresponguin. Públic és també el fet que la finca en qüestió ha estat o està sent objecte d'expropiació, ja que, com s'ha dit, a les fases del procediment expropiatori anteriors a la fixació del preu just es publica tant l'adreça de la finca, com el propi nom dels seus titulars, tant si són persones físiques como jurídiques.

Cal tenir present, a més, que la informació sobre l'adreça de la finca i el preu just obtingut que aquí es demana afecta només cinc finques de titularitat de persones físiques conegudes (sense comptar la de la pròpia persona reclamant), i que l'estimació del dret d'accés de la persona reclamant no implica que s'hagi de fer publicitat activa de les dades personals sol·licitades, que no exigeixen ni l'LTAIPBG ni la normativa d'expropiació forçosa (articles 24 i sq. LEF i article 19.1 del Decret 120/2009, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del Jurat d'Expropiació de Catalunya, al regular la publicitat dels acords del JEC).

El fet que no s'hagi donat trasllat de la sol·licitud als titulars de les finques afectades, en virtut de l'article 31 LTAIPBG, no ha d'impedir el reconeixement de l'accés, ja que les eventuais al·legacions que aquestes haguessin pogut aportar no alterarien el resultat de la ponderació efectuada, a la vista de la informació que se sol·licita, dels interessos en presència i de la publicitat que s'ha donat a llurs noms a les fases anteriors del procediment expropiatori.

Les raons esmentades justifiquen que es doni accés a l'adreça sol·licitada de les finques de titularitat de persones físiques. Tenint en compte que amb això ja s'identifica suficientment quines són les finques expropiades o en procés d'expropiació, tal com demanava la persona reclamant a la seva sol·licitud, no cal informar addicionalment sobre el número d'expedient expropiatori de cadascuna d'elles, dada que facilitaria innecessàriament la identificació dels titulars.

El resultat al que s'arriba divergeix del criteri expressat per l'APDCAT en l'informe emès durant la tramitació de la reclamació (antecedent 16). S'ha de dir, tanmateix, que quan l'APDCAT emet l'informe, la persona reclamant encara no havia manifestat que té la condició d'interessada en una de les expropiacions sobre les quals es demana la informació, i que a l'informe se subratlla “que no es disposa de cap altra informació sobre l'interès públic o privat concret del reclamant que pugui justificar una decisió diferent” (FJ IV).

3. El lliurament del recurs contenciós administratiu interposat per l'Ajuntament

A banda de la informació indicada en el fonament jurídic anterior, l'Ajuntament també ha de lliurar a la persona reclamant el recurs contenciós administratiu que va interposar després que el JEC desestimés el requeriment previ que ja li ha estat facilitat (antecedent 19). El fet que l'esmentat recurs no estigui en poder de BAGURSA, sinó dels serveis jurídics centrals de l'Ajuntament, no pot impedir el lliurament, ja que la sol·licitud es va adreçar i va ser resolta per l'Ajuntament i no per aquella entitat, que a més depèn d'aquest. Tenint en compte que aquest recurs contenciós administratiu es refereix a una finca de titular desconegut, el document s'ha de lliurar íntegre, sense ometre les dades relatives a l'adreça de la finca o al número d'expedient, pels motius indicats en el fonament jurídic anterior. El lliurament ha d'incloure també la demanda subsegüent, que és on l'Administració desenvolupa els arguments que fonamenten el recurs (articles 52 i sq. LJCA).

El recurs contenciós administratiu i la demanda s'han de lliurar, perquè així ho va sol·licitar la persona reclamant tant a la seva sol·licitud inicial, com al recurs de reposició posterior, i perquè no s'han invocat per l'Ajuntament ni s'aprecia que concorrin límits que ho impedeixin. Cal tenir en compte, d'una banda, que segons l'article 13 del Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, “les resolucions dels òrgans jurisdiccionals i els actes, acords, deliberacions i dictàmens dels organismes públics”, entre els quals es poden incloure els recursos contenciosos administratius i demandes elaborats per les administracions públiques, “no són objecte de propietat intel·lectual”. D'altra banda, el fet que tant el recurs, com la demanda, hagin ja estat formulats i siguin coneguts per la resta de parts del procés contenciós administratiu, comporta que la seva difusió no perjudiqui el principi d'igualtat de les parts en el procés judicial (article 21.1.d LTAIPBG).

4. La manca d'obligació de lliurament d'informació no demanada a la sol·licitud inicial

S'ha de desestimar, en canvi, la pretensió expressada per la persona reclamant durant la tramitació de la reclamació que se li faciliti també l'acord del JEC que ha donat lloc al requeriment previ que li lliura l'Ajuntament (antecedent 14). Les resolucions de la GAIP només poder pronunciar-se i, si escau, exigir el lliurament de la informació demanada a la sol·licitud inicial, sense que sigui possible ampliar-la en la fase de reclamació, com aquesta Comissió ha assenyalat en reiterades ocasions.

Això no impedeix, naturalment, que la persona reclamant presenti una nova sol·licitud d'accés on demani aquest acord i altres documents que poden ser-li d'especial utilitat per tal de conèixer els criteris emprats en la fixació del preu just, com seria el cas, sobretot, dels fulls d'apreuament municipal i de la resta d'acords de preu just adoptats pel JEC en aquests expedients, degudament anonimitzats. A la seva sol·licitud, només demana la valoració final del preu just feta en ambdós tipus de documents, no els documents en sí, que és on es fonamenta la valoració i s'expliciten els criteris emprats. Constituiria, en tot cas, una bona pràctica, que l'Ajuntament lliurés aquesta informació d'ofici a la persona reclamant, per tal d'evitar-li una nova sol·licitud i donar plena satisfacció a la petició d'aquesta sense afectar el dret a la protecció de dades de les altres persones físiques expropiades.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen pel cas d'incompliment.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de gener de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 252/2016 i declarar el dret de la persona reclamant a que l'Ajuntament de Barcelona li lliuri la informació següent:
 - a) L'adreça i número d'expedient de les finques objecte de la sol·licitud que són de titularitat desconeguda o de persones jurídiques.
 - b) L'adreça de les finques objecte de la sol·licitud que són de titularitat de persones físiques.
 - c) El recurs contenciós administratiu i la corresponent demanda interposats per l'Ajuntament de Barcelona contra la desestimació per part del JEC del requeriment previ lliurat a la persona reclamant.

2. Desestimar la resta de pretensions de la reclamació.
3. Anul·lar parcialment la resolució de l'Ajuntament de Barcelona de 3 d'agost de 2016, d'estimació parcial de la sol·licitud d'accés (núm. de registre 1094), en la part que denega l'accés a la informació indicada a l'apartat 1.
4. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que, en el termini de deu dies hàbils des de la notificació d'aquesta resolució, lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1.
5. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que informi la GAIP de les actuacions dutes a terme per a l'execució material d'aquesta resolució tan bon punt es produeixin.
6. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 252/2016 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 10 de gener de 2017

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.